

faa ganske tiltræde dette Forflag. — At den Pæfusus, som er omhandlet i Forflaget under Nr. 29 og som indstilles til at udgaa, bortfalder, kan jeg i og for sig ikke ønske, thi jeg anser det her Foreslaaede for at være en heldig Maade at ordne Inventariets Vedligeholdelse paa; men da der samtidig i Henhold til Finantslovsforflaget er stiftet en ringe Forpølse af Inventariefontoen, skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget Væsentligt imod, at Forflaget under Nr. 29 vedtages. — Hvad Forslagene under Nr. 30 og 31 angaar, beklager jeg meget den Nødsættelse, som deri indholdes. Man kan selvfølgelig ikke sige, at det er afgjørende for disse Bygningers Vedligeholdelse eller Bestaaen, om en Reparation af dem finder Sted i et Aar eller udsættes til det kommende, men naar en Bygning til en vis Grad bliver negligeret, forfalder den hurtigere og hurtigere, og det er kun med den hurtige Udfigt til, at en Restauration, naar vi engang isølge Udvalgets Udtalelse senere komme til en saadan, vil koste betydelig Mere, end Restaurationen nu vilde koste. Om Forflaget under Nr. 33 og 34 gjælder det Samme, som jeg nu sidst sagde. — Hvad angaar Forflaget under Nr. 32, som vedrører den plastiske Udflykning af Christiansborg Slotskirke, beklager jeg meget, at dette Beløb udgaa, thi man har alt begyndt Slotskirkens plastiske Udflykning ved at anbringe flere Staturer i dens Indre, og det forekommer mig, at man, da dette Arbejde nu er fuldenbt, burde fortsætte dermed; men jeg kan naturligvis ikke vente, at Thinget imod Udvalgets Indstilling skal ville støtte mig i et Forflag af denne Natur. — Forflaget under Nr. 35 skal jeg ikke indvende Noget imod. Det er naturligvis meget vanskeligt bestemt at drage Grænsen imellem Hovedreparation og Vedligeholdelse, og da det Beløb, hvorom her er Tale, kun er 500 Kroner, skal jeg ikke sige Noget imod, at dette Beløb udgaa af denne Konto. — Forflaget under Nr. 36 kan jeg derimod ikke tiltræde, og jeg skal angive Grunden dertil. Jeg kan selvfølgelig ikke betvivle, at det ærede Thing, som forrige Aar paa denne Konto indfemte 1000 Kroner, ogsaa iaar vil indstemme dette Beløb, og det vil heller ikke i og for sig være nogen stor Kalamitet for mig, men jeg vil ikke sagsøge Selskabet til at indbetale dette Beløb i Statskassen. Denne Sag er efter Foranledning af tidligere Finantsudvalg undersøgt af Indenrigsministeriet, og dets officielle juridiske Konsulenter, deriblandt Kammeradvokaten, have udtalt sig derhen, at Ministeriet ikke er berettiget til at affræde Selskabet nogen saadan Afgift. Jeg vil derfor ikke sagsøge dette Selskab, denne private Institution, til at betale et Beløb, som jeg ikke tror, Selskabet skylder. Det kan være, at ærede Medlemmer ikke ere saa sensible i saa Henseende som jeg, men jeg vil ikke række Haand til, at en privat Mand kunde komme til at betale Noget, han efter min Mening ikke skylder. Hvad enten

dette Beløb maatte blive sat ind eller ikke, vil jeg ikke sagsøge Selskabet. — Imod Forflaget under Nr. 37 kan jeg ikke finde Noget at erindre, men jeg tror ikke, at den ærede Ordfører med Rette kan udtale, at 4 pCt. er den lovbefalede Rente, thi vi kende ikke nogen lovbefalede Rente undtagen for Aaan i faste Eiendomme; der findes altsaa for dette Tilfælde ingen lovbefalede Rente, og jeg skal tro, at 5 pCt. i Forhold som disse i enhver Henseende maa anses for at være en almindelig og derhos billig Rente. — Hvad Forslagene under Nr. 38, 39 og 40 angaar, skal jeg kun bemærke, at jeg ganske kan slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser. — Jeg kommer nu til de forskjellige Hensstillinger og Udtalelser, der findes i Betænkningen under § 19. Hvad angaar den første Udtalelse om, at Udvalget ikke har faaet noget tilfredsstillende Svar med Hensyn til den søgte Dplysning angaaende Grunden til, at Embedet som Chef for 2det Departement besørjes ved Konstitution, da er dette saa meget mere vist, som det ærede Udvalg slet intet Svar har faaet. Jeg tilføjer det ærede Finantsudvalg konfidentielle Meddelelser i denne Henseende, men dette ønskede Udvalget ikke. Jeg blev altsaa afskrevet officielle Dplysninger, men saadanne skylder jeg ikke Udvalget eller Rigsdagen paa dette Omraade, som er et rent administrativt. Kongen besætter Embederne, og Kongen bestemmer, hvorvidt de skulle besyres efter endelig Besættelse eller efter Konstitution, idet begge Maader ere lovlige i Henhold til den bestaaende Lovgivning. Jeg skylder ikke Repræsentationen Dplysninger i den Henseende, da dette er et rent administrativt Forhold. — Hvad angaar den under Nr. 55 i Betænkningen gjorte Hensstilling, maa jeg bemærke, at jeg ikke kan gaa ind paa, at det skulde være hensigtsmæssigt at overdrage Ingenieurkorpsen til besørge det civile Bygningsvæsen. Jeg antager, at Statens Ingenieurkorps maa have sine egne Over under de militære Stater at besørge, og at man derfor ikke bør paalægge det tillige at fungere under det civile Bygningsvæsen. Det er iøvrigt en god gammel Sætning, at Ingen kan tjene to Herrer, og naar Ingenieurkorpsen fortorer under Krigsbestyrelsen, vil det ikke tillige kunne fortore under den civile Bestyrelse. Det vilde give idelig Anledning til Kollision, som vilde være lidet ønskelig paa dette Omraade. Der er iøvrigt ogsaa endnu en Grund, som den ærede Ordfører allerede selv har omtalt, nemlig den, at man ikke kan forvente, at der vil være en saa tilstrækkelig arkitektonisk Uddannelse tilstede hos Medlemmerne af Ingenieurkorpsen til, at de ville kunne beskæftige sig med saadanne Bygninger, hvorved det kommer an paa noget Mere end den rent manuelle, den simple, tekniske Færdighed. Deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører; jeg tror derfor ogsaa, at man ikke skal etablere Forhold, der, foruden sine andre Vanskeligheder, tillige vilde medføre den, at man vilde se